

[Jens Chr. Christensen.]

forsørgere skal have lov til i de fleste tilfælde at bruge hver eneste øre til fornøjelser, hvorefter kommunens øvrige borgere skal bære den del af byrderne, som rent økonomisk følger med. Vi mener, at det ville være en god gerning over for de unge at sørge for, at de var med til at betale til kommunens økonomi og med til at oprettholde det kommunale samfund.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen sagde, at ved en ensartet skatteudskrivning kan man altid se, hvor skatten er lav, og hvor den er høj. Det skal indrømmes, at hvis vi udskriver på samme måde overalt, kan det lettere ses; men mon ikke det er sådan, at de allerfleste udmærket kan mærke på pengepungen, om skatten er høj eller lav?

Den højtærede minister omtalte, at vi havde drøftet, hvordan vi eventuelt kunne nedsætte det personlige fradrag. Jeg vil give den højtærede minister ret i, at vi var inde på spørgsmålet, men jeg tror også, den højtærede minister må give mig ret i, at vi, dengang vi rettede spørgsmålet til regeringspartierne, blev afvist med det svar, at det kunne der overhovedet ikke forhandles om. Da vi rejste spørgsmålet om ejendomsbeskatningen i de bymæssige landkommuner, fik vi også det svar, at det kunne der overhovedet ikke røres ved. Derfor har der overhovedet ikke været forhandlingsvilje til stede hos regeringspartierne, derfor kan vi fra vor side fralægge os enhver ansvar for de love, som regeringspartierne nu vil vedtage.

Poul Møller: De fleste principielle skillelinjer er nu trukket op mellem ordførerne i denne sag. Jeg tager derfor kun ordet for at berigtige nogle få bemærkninger, for jeg tror ikke, vi er i stand til at overbevise hinanden på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard talte om, at hvis staten skulle give afkald på 25 pct. af selskabsskatten til kommunerne, var det en skattelettelse. Det er der ikke tale om; selskabsskatten bliver den samme, den bliver bare fordelt anderledes mellem stat og kommune i forhold til, hvad tilfældet er i dag. Jeg har rejst tanken om selskabsskatten, om, at vi skulle afløse erhvervsskatten på grundlag af udgiftsforde-

lingen mellem kommunerne, udgiftsbyrderne mellem kommunerne, således som det ærede medlem hr. Holger Eriksen også var inde på. Jeg har rejst tanken om, at man måtte have en samlet bedømmelse af den samlede beskatning, herunder amtsbeskatningen, med i betragtning ved afløsning af erhvervsskatten. Det er disse ting, vi bør have tid til at arbejde med, så vi ikke farer ud i at skabe en afløsningsordning, der i virkeligheden er højst utilfredsstillende.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen berørte også disse problemer, det er klart, for det ærede medlem er ved siden af at være folketingsmedlem borgmester i en af omegnskommunerne, men jeg forstod på det ærede medlem, at han egentlig syntes, det var en ganske, om ikke god, så dog brugbar ordning, man her var nået frem til fra flertallets side, og at det ærede medlem ville stemme for den ordning i overensstemmelse med det, han havde skrevet i betænkningen.

Der foreligger også i udvalgets materiale en henvendelse fra Københavns Amts Sognerådsforening, som jeg går ud fra at det ærede medlem også er medlem af, og Københavns Amts Sognerådsforening tager her meget stærkt afstand fra denne afløsningsordning. Det er ikke noget, der er skabt på grundlag af den konservative agitation, fordi det ærede medlems kolleger, Valdemar Hansen, Elkær Hansen og Gustav Jensen, står som medunderskrivere af denne henvendelse. Det hedder til slut i henvendelsen — jeg beder om tilladelse til at citere —

„Skulle disse synspunkter ikke kunne tiltrædes, må det indtrængende henstilles, at en eventuel fremtidig kommunal udlicningsordning kommer til at bygge på en vurdering, hvorunder alle byrder, der påhviler de implicerede kommuner og deres borgere, tages i betragtning.“

Det er dette synspunkt, jeg har plæderet for både i udvalget og i dag. Det er dette synspunkt, jeg skulle have ventet det ærede medlems tilslutning til. I stedet for har jeg fået at vide, at det nærmest er os, der har skabt panik om sagen. Jeg må gå ud fra, at det ærede medlem deler Københavns Amts Sognerådsforenings henstilling. Hvis det ærede medlem ikke gør det, burde det ærede medlem sige til og forklare, om